

RP 130/2017 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om beskattningsförfarande och lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det ändring av lagen om beskattningsförfarande och lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet.

Genom ändringen genomförs vissa bestämmelser i de ändringsprotokoll om utbyte av upplysningar i skatteärenden som Europeiska unionen har ingått med Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Schweiz. Genom protokollen ändras vissa avtal om utbyte av upplysningar om skatter mellan Europeiska unionen och dessa stater genom att i avtalen införa bestämmelser om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Dessa bestämmelser förutsätter bestämmelser som gäller Skatteförvaltningen och rapporterade finska finansiella institut.

Lagarna avses träda i kraft hösten 2017.

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Finlands avtal i fråga om beskattning med Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Schweiz

Finland har med Andorra, Liechtenstein, Monaco och San Marino gällande avtal om utbyte av upplysningar om skatteärenden, så kallade TIEA-avtal (FördrS 16/2011, 53/2012, 114/2010 och 60/2010). De berör utbyte av upplysningar på begäran.

Mellan Finland och Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Schweiz tillämpas också de avtal om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar som EU har ingått den 15 november 2004 (Andorra), den 7 december 2004 (Liechtenstein, Monaco och San Marino) och med Schweiz den 26 oktober 2004 (2004/828/EG, 2005/353/EG, 2005/347/EG, 2004/903/EG och 2004/911/EG). Dessa fem stater förbinder sig i avtalen att ta ut källskatt på ränteinkomst och fördela dess intäkter med den faktiska betalningsmottagarens hemvistmedlemsstat. Utbyte av upplysningar grundar sig på begäran. Artikel 15 i avtalet med Schweiz undantar under vissa förutsättningar från källskatt dividend, ränta och royalty som betalas från en medlemsstat till Schweiz eller från Schweiz till en medlemsstat.

Mellan Finland och Schweiz gäller inkomstskatteavtal (FördrS 90/1993, 92/2006, 122/2010 ja 14/2013) som baserar sig på modellskatteavtal av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Utbyte av upplysningar enligt avtalet är utbyte på begäran enligt den senaste versionen av artikel 26 i modellskatteavtalet.

1.2 Internationellt automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Mellan Finland och Förenta staterna gäller avtalet för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA (FördrS 25/2015, lagarna 154 och 155/2015) som berör automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som förvaltas av finansiella instituten.

OECD publicerade i februari 2014 den gemensamma rapporteringsstandard (Common Reporting Standard, CRS) som har blivit den allmänt godkända internationella standarden och som i hög grad baserar sig på FATCA och berör likadant automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Finland har den 29 oktober 2014 förbundit sig att iaktta det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om sådant utbyte av upplysningar (lag 226/2016 och FördrS 62/2015).

Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, dvs. handräckningsdirektivet, har efter ändringen genom direktiv 2014/107/EU, som tillämpats från och med början av 2016, förpliktat medlemsstaterna tillämpa CRS-standard, som EU har i till en liten del modifierad, och utbyta automatiskt upplysningar om finansiella konton (lagarna 1703—1706/2015).

Finland har med nästan 80 stater giltigt inkomstskatteavtal som motsvarar OECD:s modellskatteavtal och innehåller en artikel som möjliggör också automatiskt utbyte av upplysningar. De behöriga myndigheterna kan enligt dessa avtal överenskomma om närmare tillämpning av artikeln, alltså också om automatiskt utbyte av upplysningar. Finland har på grund av skatteavtalen ömsesidiga avtal om utbyte av upplysningar med Italien, Lettland (FördrS 56/2003), Litauen (FördrS 35/2003), Polen (FördrS 36/2004) och Estland (FördrS 37/2004). Avtal om

internationellt automatiskt utbyte av upplysningar har ingåtts även med stöd av avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden (FördrS 37/1991). Dessutom har Finland ingått mera än 40 avtal om utbyte av upplysningar i skatteärenden (s.k. TIEA-avtalen). I dessa avtal bestäms om utbyte av upplysningar på begäran och utan avtalsändringar kan dessa avtal inte möjliggöra automatiskt utbyte av upplysningar. Automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton baserar sig endast på FATCA-avtalet, CRS-standarden och handräckningsdirektivet, och så har de här nämnda avtalen knappast någon betydelse i detta utbyte av upplysningar.

Finland har ingen särskild lag som reglerar internationellt administrativt samarbete i skattefrågor.

2 Ändringsprotokoll som EU har ingått med Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Schweiz

Rättsgrunden för protokollen är artikel 115 (som motsvarar artikel 94 i det förra EG-fördraget vilken var rättsgrunden för avtalen) som tillsammans med artikel 218 (som motsvarar artikel 300 i det tidigare EG-fördraget) punkt 6 b och punkt 8 andra underpunkt i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Avtalsslutande parterna i protokollen är EU och den ifrågavarande staten.

2.1 Innehållet i protokollen

Protokollen ändrar namnet (artikel 1: Avtal om utbyte av upplysningar om finansiella konton för att förbättra den internationella skattedisciplinen; i Monaco-avtalet hänvisning till OECD:s CRS-standard) på avtalen om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i sparandedirektivet och ersätter artiklarna 1—22 med nya artiklar 1—11 som berör definitioner (artikel 1), automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga finansiella konton (artikel 2), tidpunkt och villkor för utbytet (artikel 3), samarbete i fråga om efterlevnad och verkställighet (artikel 4), sekretess och skydd av personuppgifter (artikel 6), samråd och avbrott i tillämpningen, ändringar, uppsägning och territoriellt tillämpningsområde (artiklarna 7—11).

Artikel 9 i EU-Schweiz-protokollet (artikel 15 i det ursprungliga avtalet) undantar från källskatt utdelning, ränta och royalty mellan bolag under vissa villkor.

Artikel 5 berör ett sådant utbyte av upplysningar på begäran som motsvarar artikel 26 i OECD:s modellskatteavtal. Enligt artikel 6 punkt 1 andra underpunkt i EU-Liechtenstein, -Monaco- och -San Marino-protokollen ska en medlemsstat för en korrekt tillämpning av artikel 5 begränsa omfattningen av de skyldigheter och rättigheter som föreskrivs i artiklarna 10, 11.1, 12 och 21 i direktiv 95/46/EG i den utsträckning som behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet (personuppgiftslag 523/1999). En medlemsstat ska också säkerställa 1) att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut underrättar en berörd rapporteringsskyldig fysisk person om att upplysningar om personen kommer att inhämtas och överförs enligt det ifrågavarande avtalet, 2) att detta institut till denna person inom viss tid lämnar vissa upplysningar (tredje och fjärde underpunkt), och 3) att en sådan person underrättas om en säkerhetsöverträdelse med avseende på den personens uppgifter när den sannolikt kommer att påverka skyddet av denna persons personuppgifter eller integritet negativt (femte underpunkt). Dessutom får enligt punkt 2 upplysningar inte lagras längre än vad som krävs för att uppnå avtalets mål och i överensstämmelse med den registeransvariges nationella regler om tidsfrister. De förpliktelser som nämns ovan i punkterna 1—3 och artikel 6 punkt 2 i protokollen har beaktats i 5 a § punkterna 3—5 för finansiella institutens del och i 5 b § punkt 3 för den behöriga myndighetens del i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i

fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet, såsom den lyder ändrat med lagen av den 30 december 2015 (1703/2015). I fråga om alla stater berör artikel 6 annars sekretessen, den behöriga myndighetens plikt att underrätta om brott mot sekretessen och om skyddsbestämmelserna inte har följts samt meddela vilka eventuella sanktioner som ålagts eller vilka korrigerande åtgärder som vidtagits som en följd därav, den personkrets som tillåts använda upplysningar och de ändamål för vilka de får användas, möjligheten att använda upplysningar för andra ändamål och att vidarebefordras till en tredje jurisdiktion.

De kompletterande protokoll som ingår i artikel 3 i EU-Andorra, -Monaco- och -Schweiz-protokollen berör också informationsutbyte på begäran enligt artikel 5. De berör skyldigheten att uttömma alla egna ordinarie informationskällor innan man begär utbyte av upplysningar från en annan stat, minimiinnehållet i en begäran, upplysningarnas förutsebara relevans i förhållande till ospecificerade eftersökningar, det faktum att spontant utbyte av upplysningar utsluts från avtalet, och att det är de förvaltningsprocessrättsliga bestämmelser om skattebetalarnas rättigheter som föreskrivs i den anmodade staten som fortsätter att vara tillämpliga.

Protokollen ersätter bilagorna I och II med bilagorna I—III. Bilaga I omfattar bestämmelser som nästan till alla delar motsvarar reglerna om rapportering och förfaranden för kundkänedom i fråga om upplysningar om finansiella konton i handräkningsdirektivet (och CRS). Ett finskt rapporteringskyldigt finansiellt institut ska på grund av punkt A i avsnitt I (Allmänna rapporteringskrav) i bilaga I med avseende på varje rapporteringspliktigt finansiellt konto som hålls vid institutet rapportera till den finska behöriga myndigheten, dvs. Skatteförvaltningen, de i punkten nämnda upplysningarna. Avsnitten II—VIII i bilaga I innehåller detaljerade bestämmelser om tillämpning av förfarandena för rapportering och åtgärderna för kundkänedom reglerna. Bilaga II omfattar kompletterande bestämmelser och bilaga III eller IV förteckningen över behöriga myndigheter.

Bilaga III i EU-Monaco och -San Marino-protokollen omfattar ytterligare bestämmelser om uppgiftsskydd avseende behandlingen av uppgifter som samlas in och utbyts enligt avtalet. De berör definitioner (punkt 1), icke-diskriminering (punkterna 2, 3 och 6), uppgifternas relevans, nödvändighet och riktiga proportion till avtalets ändamål (punkt 3), rätt till information om och tillgång till uppgifter och rätt till rättelse eller utplåning av uppgifter (punkt 4), rätt till prövning (punkt 5), överföring av upplysningar till tredjeländers behöriga myndigheter (punkt 7), dataintegritet och datasäkerhet (punkt 8), sanktioner och tillsyn (punkterna 9 och 10).

I slutet av protokollen är de avtalsslutande parternas förklaringar (bl.a. användning av vissa OECD-dokument i tolkning och några länders anmälan till kommissionen om att upplysningar inte utbyts i samband med begäran med grunden i upplysningar som erhållits på olagligt sätt).

2.2 Särskilda bestämmelser

En medlemsstat får låta finansiella institut använda sig av tjänsteleverantörer vid fullgörande av skyldigheter avseende rapportering och tillämpa åtgärder för kundkänedom för nya konton eller högvärdekonton på andra konton (bilaga I avsnitt II punkterna D och E i protokollet, Allmänna krav avseende förfaranden för kundkänedom). En medlemsstat ska också ha möjlighet att tillåta andra undantag som berör andelar i vissa gruppförsäkrings- eller livränteavtal (avsnitt VII punkt B andra–fjärde underpunkter; i EU-Liechtenstein-protokollet har man gett finansiella institut rätt till detta), utvidgning av begreppet redan befintligt konto till att avse alla konton oberoende av öppningsdatumet (avsnitt VIII punkt C underpunkt 9 underpunkt b; EU-Liechtenstein protokollet har ingen bestämmelse om denna möjlighet), definition av en enhet som närstående enhet till en annan enhet (avsnitt VIII punkt E underpunkt 4 första underpunkten; EU-Liechtenstein, -Monaco och -San Marino-protokollen har man gett finansiella

institut rätt till detta) och användning av klassificeringar av kontohavare i institutets arkiv som styrkande dokumentation (avsnitt VIII punkt E underpunkt 6 annan underpunkt; EU-Liechtenstein-protokollet har man gett finansiella institut rätt till sådan användning).

Enligt punkterna 1—5 i avsnitt IX bilaga I (Faktiskt genomförande) i protokollen ska en medlemsstat ta i bruk regler och administrativa förfaranden för att säkerställa ett effektivt genomförande och effektiv efterlevnad av förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom. De berör förhindrande av rutiner avsedda för att kringgå förfarandena för rapportering och åtgärderna för kundkännedom, skyldigheten att föra register över de åtgärder som vidtas och de belägg som åberopas för att genomföra förfarandena samt lämpliga åtgärder för att inhämta upplysningar, verifiering av efterlevnad av förfarandena, uppföljning av ett finansiellt institut när icke-dokumenterade konton rapporteras, uppföljning av vissa risker som ansluter sig till skatteundandragande och effektiva verkställighetsbestämmelser för att komma tillrätta med bristande efterlevnad. Dessa skyldigheter har för handräckningsdirektivets del genomförts i lagen 1703/2015, 5 a § i styckena 1 och 3—5 i fråga om finansiella institut, i 5 b § stycke 3 i fråga om den behöriga myndigheten samt i 5 c § i fråga om förhindrande av rutiner avsedda för att kringgå förfarandena för rapportering och åtgärderna för kundkännedom.

3 Föreslagna ändringar

3.1 Lagen om beskattningsförfarande

17 d §. *Avtal som Europeiska unionen har ingått med Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Schweiz om utbyte av upplysningar om finansiella konton.* Ett rapporterande finskt finansinstitut på vilket ett avtal tillämpas ska anses som uppgiftsskyldige så att de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande som tillämpas till rapporterande finska finansinstitut ska tillämpas också på sådant rapporterande finskt finansinstitut, alltså till exempel 22 a § och 65 a § som berör försummelseavgift och ändringssökande i fråga om vissa beslut av Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen får meddela rapporterande finansiella instituten föreskrifter om tillämpning av avtalen.

3.2 Lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG

5 d §. *Rapportering av upplysningar om finansiella konton vid tillämpningen av avtalen som Europeiska unionen har ingått med Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Schweiz om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.* Till lagen skulle fogas 5 d § enligt vilken bestämmelserna i 5 a—5 c § gäller även vid tillämpningen av de avtal som Europeiska unionen har ingått med Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Schweiz om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton för att förbättra den internationella skattedisciplinen.

4 Propositionens konsekvenser

På grund av propositionen kommer Skatteförvaltningen att ha behörighet att meddela närmare föreskrifter beträffande vissa frågor som hänför sig till tillämpningen av avtalen.

Protokollen förpliktar de finska finansiella instituten att rapportera och Skatteförvaltningen att utbyta upplysningar om rapporteringspliktiga konton i fråga om dessa stater.

Antalet rapporteringspliktiga upplysningar växer. De omfattar kontosaldo eller -värde, ibland kontant- eller inlösningsvärde, bruttobelopp av ränta eller dividend, belopp av annan inkomst

RP 130/2017 rd

som medel på kontot genererar, bruttobelopp av tillgångar som har betalats eller gottskrivits till kontot på grund av försäljning eller inlösning av finanstillgångar för rapporteringsperioden och det bruttobelopp av ränta som har betalats eller gottskrivits till kontot för sådan period. Utbytet utvidgas också till att omfatta nya inkomstkategorier (dividend och överlåtelsevinster) så att utbytet allt som allt förbättras avsevärt.

På grund av det avtal mellan EG och Schweiz som baserar sig på spardirektivet, har ränta, dividend och royalty som betalas från Schweiz till Finland eller i motsatt riktning varit undantagna från källskatt om moderbolaget har direkt och under minst två år ägt minst 25 procent av dotterbolagets kapital eller om likadant förhållande har existerat mellan dessa bolags fasta driftställen. Dessa skattefriheter består men deras betydelse är fortvarande obetydlig då ränta och royalty alltid är källskattefria på grund av det finsk-schweiziska skatteavtalet och dividend är källskattefria om moderbolaget direkt behärskar minst 10 procent av kapitalet i det bolag som betalar dividenden, så att andelen är då lägre och det krävs ingen minimitid av ägandet. Enligt det finsk-schweiziska skatteavtalet är länderna skyldiga på grund av en begäran lämna upplysningar som är förutsebart väsentliga, dvs. det är fråga om standarden i artikel 26 i OECD:s modellskatteavtal. Också för denna del ändrar protokollet inte det nuvarande läget då det baserar sig på samma standard.

Med de övriga fyra staterna har Finland inte inkomstskatteavtal. De gällande TIEA-avtal med dessa stater möjliggör utbyte av upplysningar på begäran enligt OECD-standard. För denna del inkluderas i ändringsprotokollen samma standard som preciseras i fråga om några stater, också i dessa avtal som ursprungligen baserade sig på spardirektivet.

De ekonomiska verkningarna beror på om det i utbyte av upplysningar kommer fram inkomst som inte beskattats i Finland. Det är inte möjligt att bedöma detta.

5 Propositionens beredning

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

Förhandlingar om ingående av ändringsprotokollen till avtalen mellan Europeiska gemenskapen och Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Schweiz om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar har förts från och med våren 2015. Beslut om att EU ingår ett ändringsprotokoll med var och en av de fem länder har rådet fattat som följer: Liechtenstein och Schweiz 8.12.2015 (EU) 2015/2453 (EUT L 339/2015, 24.12.2015 s. 1 och 3) (EU) 2015/2400 (EUT L 333/2015, 19.12.2015 s.10 och 12), San Marino 21.4.2016 (EU) 2016/828 (EUT L 140/2016 s. 1 och EUVL L 346/2015 s. 3), Andorra 20.9.2016 (EU) 2016/1751 (EUT L 268/2016 s. 38 och 40) och Monaco 11.10.2016 (EU) 2016/1830 (EUT L 280/2016, 18.10.2016 s. 1 och EUT L 225/2016, 19.8.2016 s. 3). Protokollen har ingåtts i Bryssel den 12 februari 2016 (Andorra), i Strasbourg den 28 oktober 2015 (Liechtenstein), i Bryssel den 12 juli 2016 (Monaco), i Bryssel den 8 december 2015 (San Marino) och i Bryssel den 27 maj 2015 (Schweiz).

6 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft hösten 2017.

Protokollen har trätt i kraft eller blivit temporärt tillämpliga på följande sätt: Andorra har trätt i kraft den 1 januari 2017, Liechtenstein har trätt i kraft den 1 januari 2016, Monaco har blivit temporärt tillämpligt den 1 januari 2017 och trätt i kraft den 1 februari 2017, San Marino har blivit temporärt tillämpligt den 1 januari 2016 och trätt i kraft den 1 juli 2016 och Schweiz har

RP 130/2017 rd

trätt i kraft den 1 januari 2017. Protokollen innehåller separata bestämmelser om den tidpunkt då tillämpning av utbyte av upplysningar på grund av begäran och automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton inleds och om de år på vilka det senare tillämpas.

7 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt propositionen får Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om vissa frågor i fråga om vilka protokollen bjuder alternativ, och mera allmänna i fråga om det hur man tillämpar det i protokollen bestämda förfaranden för kundkännedom, vilka upplysningar ska rapporteras och när och på vilket sätt, och hur rapporteringsskyldigheten begränsas. Samtidigt förpliktas Skatteförvaltningen och de finansiella instituten särskilt att iaktta vissa bestämmelser, i fråga om vilka protokollen förutsätter sådant särskilt förpliktande.

Enligt regeringens uppfattning kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) en ny 17 d § som följer:

17 d §

Avtalen mellan Europeiska unionen och Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Schweiz om utbyte av upplysningar om finansiella konton

Ett rapporterande finskt finansinstitut som omfattas av tillämpningsområdet för ett av de avtal som Europeiska unionen har ingått med Andorra i Bryssel den 12 februari 2016, med Liechtenstein i Strasbourg den 28 oktober 2016, med Monaco i Bryssel den 12 juli 2016, med San Marino i Bryssel den 8 december 2015 eller med Schweiz i Bryssel den 27 maj 2015 om utbyte av upplysningar om finansiella konton i syfte att förbättra efterlevnaden av skatteregler på internationell nivå, ska vid tillämpningen av denna lag betraktas som uppgiftsskyldig.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter enligt vilka ett finskt rapporterande finansinstitut i enlighet med punkterna D och E i avsnitt II i bilaga I till de avtal som nämns i 1 mom. kan anlita tjänsteleverantörer och tillämpa aktsamhetsprocedur som berör vissa konton även på andra konton. Skatteförvaltningen får också, i enlighet med punkt B i avsnitt VII, underpunkt 9 i punkt C i avsnitt VIII samt underpunkterna 4 och 6 i punkt E i avsnitt VIII bilaga I till de avtalen, meddela närmare föreskrifter om behandling av finansiella konton, tillämpningen av begreppet redan befintligt konto, definitionen av en enhets närstående enhet och användningen av klassificeringar av kontohavare som styrkande dokumentation. Skatteförvaltningen får dessutom meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av aktsamhetsproceduren, om de uppgifter som ska lämnas, om tidpunkten och sättet för lämnande av uppgifter, eller begränsa skyldigheten att lämna uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

2.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013) en ny 5 d § som följer:

5 d §

Rapportering av upplysningar om finansiella konton vid tillämpningen av avtalen mellan Europeiska unionen och Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Schweiz om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Vad som föreskrivs i 5 a—5 c § ska också iakttas vid tillämpningen av de avtal som Europeiska unionen har ingått med Andorra i Bryssel den 12 februari 2016, med Liechtenstein i Strasbourg den 28 oktober 2016, med Monaco i Bryssel den 12 juli 2016, med San Marino i Bryssel den 8 december 2015 eller med Schweiz i Bryssel den 27 maj 2015 om utbyte av upplysningar om finansiella konton i syfte att förbättra efterlevnaden av skatteregler på internationell nivå.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 28 september 2017

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Petteri Orpo